

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011802
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Antalová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125011802.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Lenkou Antalovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 07. augusta 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiline
trvalé bydlisko: Brestovany
t.č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

dňa 18.01.2025 v skorých ranných hodinách po predchádzajúcej konzumácii alkoholických nápojov, z adresy C. X, D. neoprávnene vzal kľúče od viacúčelového nákladného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz Viano, evidenčné číslo D., patriaceho spoločnosti AIOS, s. r. o., ktoré ako zamestnanec spoločnosti nemal oprávnenie využívať, vozidlo si zobral z adresy B. X D., toto vozidlo viedol ako vodič po Bratislave, potom pokračoval v ceste smerom na Trnavu po diaľnici D1, pričom počas cesty kontaktoval majiteľa vozidla, ktorý ho vyzval na vrátenie vozidla, po upovedomení majiteľa vozidla odmietal s vozidlom zastaviť, nerešpektoval jeho telefonické výzvy na vrátenie vozidla ani svetelné a zvukové signalizácie na vrátenie vozidla, preto ho majiteľ vozidla nasledoval na inom motorovom vozidle, na čo obžalovaný v snahe vyhnúť sa mu, na ceste III/1337 v smere od obce Bučany do obce Brestovany dostatočne nevenoval pozornosť vedeniu motorového vozidla, zišiel s motorovým vozidlom z cesty, narazil do zábradlia mostu, pokračoval cez trávnatý povrch, vyšiel na cestu, znova zišiel z cesty na trávnatý povrch, kde s vozidlom zastavil, po nehode bol podrobený dychovej skúške prístrojom E. 6010 F. G. E. v čase o 14:16 hod. s pozitívnym výsledkom X,XX A. (v prepočte na jednotku promile 2,06 ‰), opakovanou skúškou totožným prístrojom o 14:36 hod. s pozitívnym výsledkom X,XX A. (v prepočte na jednotku promile 2,08 ‰), čím svojím konaním spôsobil škodu majiteľovi vozidla spoločnosti AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097, vo výške 5.000,00 eur a Správe a údržbe ciest Trnavského samosprávneho kraja vo výške 562,27 eur, pričom už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/27/2024 zo dňa 01.02.2024, právoplatný dňa 01.02.2024, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti na dobu 48 mesiacov, od 01.02.2024 do 01.02.2028,

t e d a

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,
- si prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tým malú škodu a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l

- prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona
- prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a
- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Za to mu u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon testu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 škodu vo výške 5.000,00 eur a Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, so sídlom Bulharská 39 918 53 Trnava, IČO: 37 847 783 škodu vo výške 562,27 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 08.07.2025 obžalobu na A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiline pre skutok právne posúdený ako prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

I. Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený, že môže ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnavy č. 2Pv 44/25/2207-33 zo dňa 08.07.2025.

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na položené otázky obžalovaný odpovedala „áno“. Prokurátor a obhajca obžalovaného na hlavnom

pojednávani navrhli prijať jeho vyhlásenie o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe bez narušenia skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku, pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky predmetných trestných činov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste, náhrade škody.

II. Výrok o treste

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste a to oboznámením hodnotenia obžalovaného z ÚVV Leopoldov, aktualizovaného odpisu RT a aktualizovanej lustrácie v registri priestupkov.

Z oboznámených listinných dôkazov k výroku o treste vyplynulo nasledovné:

Podľa hodnotenia obžalovaného z ÚVV Leopoldov zo dňa 23.07.2025 bol obžalovaný do výkonu väzby vzatý na príkaz Okresného súdu Trnava č.k. 108Tp/3/2025 zo dňa 20.01.2025 pre podozrenie zo spáchania prečinu podľa § 212 ods. 1 písm. a), § 289 ods. 3 písm. a), § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a zločinu podľa 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a je umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenie príslušníkov plní a rešpektuje. Za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri výkone pracovných činností v ústave bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Sociálny kontakt s príbuznými udržiava len prostredníctvom korešpondencie. Obžalovanému bolo na základe jeho súhlasu umožnené vykonávať od 12.03.2025 do 17.06.2025 pracovné činnosti v ústave.

Obžalovaný má v odpise registra trestov 14 záznamov, a to od roku 1991, kedy bol ešte mladistvý až po rok 2024, a to za rôznorodú trestnú činnosť, najmä majetkového aj násilného charakteru, pričom opakovane bol odsúdený za spáchanie trestného činu lúpeže, krádeže, porušovanie domovej slobody a aj nebezpečné vyhrážanie.

V registri priestupkov má obžalovaný 2 záznamy- dňa 20.11.2017 sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 500 Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo a dňa 18.01.2025 sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 700 Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 60 mesiacov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Obžalovaný sa k trestnej činnosti do času rozhodnutia súdu o vine priznal a svoje konanie oľutoval. Súd tak zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Súd u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Trestného zákona), pretože obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, okrem iného aj Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 4T/34/2022. Súd v zmysle § 38 ods. 2 Trestného poriadku prihliadal na vyrovnaný počet poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Súd vykonaním dokazovaním dospel k záveru, že obžalovanému poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, nepatrí.

K samotnému priznaniu by totiž zo strany obžalovaného muselo pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, poprípade aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. V prípade obžalovaného sa žiadne napomáhanie, ktoré by zahŕňalo aktívnu spoluprácu pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti pri vyšetrovaní, z jeho strany nekonalo.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný za vinného z troch trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu (prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona), bolo potrebné mu v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona uložiť úhrnný trest, a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Takým trestným činom bol zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, ktorému prislúcha trestná sadzba trestu odňatia slobody na dva až osem rokov.

Obžalovaný opätovne spáchal zločin, keďže už bol rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 03.02.2000, sp. zn. 3T/2/2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.03.2000, sp. zn. 1To/101/2000 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/191 Zb. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/191 Zb. Za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/191 Zb. bolo možné uložiť trest odňatia slobody na päť až dvanásť rokov, a teda v zmysle § 437 ods. 1 Trestného zákona súd určil, že vzhľadom na formu zavinenia a trestnú sadzbu je uvedený trestný čin zločinom. Vzhľadom na to, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3, pričom toto zvýšenie vykonal v zmysle § 38 ods. 6 Trestného zákona v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Po takejto úprave súd mohol ukladať trest v rozmedzí štyri roky až osem rokov.

Súd ďalej uvádza, že keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie prijal, súd v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda znížený o 1 rok pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby po úpravách v zmysle vyššie uvedeného. Súd takto uložený trest považoval za primeraný vzhľadom k okolnostiam prípadu, keďže obžalovaný je uznaný za vinného z troch trestných činov, z toho jedného trestného činu proti majetku, jedného trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia a jedného trestného činu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky. Týchto trestných činov sa obžalovaný dopustil približne tri mesiace po tom, čo vykonal predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a v čase plynutia predchádzajúceho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. V aktuálnom prípade tak možno hovoriť o gradácii jeho trestnej činnosti, či už vo vzťahu k závažnosti, keďže predchádzajúcich 4 trestných činov sa dopustil prečinov a teraz sa dopustil aj zločinu alebo vo vzťahu k frekvencii páchanej trestnej činnosti a preto mal súd za to, že nie je možné ukladať trest odňatia slobody znížený o celú jednu tretinu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona ako to navrhovala obhajoba, pretože takýto trest by podľa názoru súdu nebol dostatočný. V tomto smere súd tiež poukazuje na to, že účelom trestu je tak generálna prevencia ako i individuálna prevencia. Za daných skutkových okolností by trest odňatia slobody uložený v nižšej výmere ako 3 roky takýto účel nesplnil.

Súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a to konkrétne trestu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/27/2024 a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako vhodné (§ 48 ods. 4 Trestného zákona) vzhľadom na to, že podľa odpisu registra trestov vykonal už 8 nepodmienečných trestov odňatia slobody a v dvoch prípadoch bol z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený.

Súd obžalovanému zároveň uložil trest zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 7 (sedem) rokov, pretože obžalovaný sa prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona dopustil v súvislosti s touto činnosťou. Keďže obžalovaný sa odsudzuje aj za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.02.2024, sp. zn. OT/27/2024, súd mu v zmysle § 61 ods. 3 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, ktorá je v prípade trestu zákazu činnosti jeden až desať rokov, a to v trvaní práve 7 rokov.

Takto uložený trest obžalovanému zohľadňuje všetky kritériá, ktoré Trestný zákon pri ukladaní ustanovuje, pričom súd mal za to, že uložený trest splní jednak funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

III. Výrok o náhrade škody

Pretože poškodený AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas vo výške 5.000,00 eur a poškodený Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, so sídlom Bulharská 39, 918 53 Trnava, IČO: 37 847 783 si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas vo výške 562,27 eur, výška škody bola preukázaná vyhlásením obžalovaného o jeho vine zo spáchaného skutku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 škodu vo výške 5.000,00 eur a Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, so sídlom Bulharská 39, 918 53 Trnava, IČO: 37 847 783 škodu vo výške 562,27 eur.

Keďže poškodeným AIOS, s. r. o. uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 100-200 eur za odťahovku nebol v konaní dostatočne preukázaný a pretože na rozhodnutie o povinnosti na náhradu zvyšku škody poškodeného AIOS s.r.o. by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd poškodeného AIOS, s.r.o. podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrady škody možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.